

СУСТРЭЧА 2

ЛЮБОЎ, ЯКУЮ ВЫ БУДУЕЦЕ

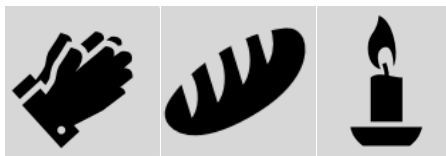
«Сапраўды таксама кажу вам, што калі двое з вас на зямлі згодна прасілі б аб чым-небудзь, то станецца ім ад Айца Майго, які ў нябёсах» (Мц 18, 19).

---

1. Уводзіны

Калі вы прынялі рашэнне заключыць сакрамэнт сужэнства, то вы зрабілі вырашальны крок, які праз усё ваша жыццё будзе вызначаць вам шляхі. Вы аддалі адзін аднаму сябе саміх па ўласнай волі, цела і духам, назаўсёды. Гэта рашэнне было абумоўлена любоўю, якая вас злучала. У большасці выпадкаў гэта любоў была нясталай, была быццам толькі закваскай любові. Любоў, якая вас злучыла, павінна ўвесь час узрастаць. Падчас гэтай сустрэчы, у супольнасці, мы задумаемся над значэннем сужэнства, як супольнасці мужчыны і жанчыны, над тым, як развіваць і ўзмацняць любоў у сужэнстве.

2. Сустрэча суполкі

I ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

- **Супольны пасілак і дзяленне жыццём**

Мы распачынаем гэтую частку сустрэчы малітвай перад ежай.

Падрыхтоўка да дзялення жыццём патрабуе падсумавання вашага жыцця за апошні месяц і вызначэння, якія падзеі альбо перажыванні маюць для вас асаблівае значэнне. Дадаткова вы прымаеце рашэнне аб тым, што распавядзеце іншым сужэнствам. Гэта значна адрозніваецца ад дэталёвага апісання свайго календара за апошні месяц. Калі мы дзелімся сваім жыццём у праўдзе, то гэта заўсёды з'яўляецца крыніцай узаемнай дапамогі і братэрства.

Пасля заканчэння гэтай часткі сустрэчы мы падрыхтоўваем стол да ўрачыстага запальвання свечкі.

II ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Малітва супольнасці

Супольная малітва – гэта цудоўны спосаб, каб сустрэцца адзін з адным на больш глыбокім узроўні, дасягнуць супольнасці душаў, усвядоміць сабе прысутнасць Хрыста ў супольнасці. Аднак дасягнуць гэтага ўсяго малітва можа толькі, калі будзе дастаткова доўгай і дапаможа суцішыцца, адарвацца ад клопатаў. Ёй патрэбна прысвяціць мінімум пятнаццаць хвілін перад тым, як дзяліцца думкамі.

Карта END

Малітва супольнасці на сустрэчах суполак звычайна складаецца з наступных элементаў: малітвы да Святога Духа, слухання і разважання над Словам Божым, спантаннай малітвы і малітвы, у якой мы давяраем супольнасці самае галоўнае для нас у гэты час – інтэнцыі асабістыя, Касцёла і свету. Збірае інтэнцыі і прадстаўляе іх Богу ад імя супольнасці святар – духоўны дарадчык.

• *Слуханне і разважання над Словам Божым*

Аб слуханні Божага Слова гаварыў айцец Кафарэль:

Сустрэць Езуса Хрыста азначае найперш пачаць слухаць Таго, Хто прысутны тут. Пісанне кажа нам аб любові да Божага Слова. Ён гаворыць з намі падчас сустрэчы рознымі спосабамі, але трэба мець сэрца, якое слухае, як гаворыць нам біблійны выраз. Бог гаворыць, каб кожнаму даверыць Свае сакрэты. Ён гаворыць, а нам здаецца, што гэта ўсё так цяжка перамяніць у дзеянне. Ён не спыняецца толькі на словах, але і перамяняе тых, хто вызнае сваё бяссілле і дае ім Духа Сілы, Таго самага, Які з галілейскіх мужыкоў зрабіў нястомных сведкаў Збаўцы.

Кс. Анры Кафарэль

Дзяленне Божым Словам

Калі мы дзелімся Божым Словам, Бог прамаўляе да нас не толькі непасрэдна праз Слова. Ён гаворыць з намі таксама і праз удзельнікаў сустрэчы. Бог, дакранаючыся да нашых сэрцаў, прагне, каб мы былі таксама сведкамі. Таму не пакідайце толькі для сябе таго, што пачуеце. Самарытанка, якая сустрэла Хрыста пры студні Якуба, пачула, што Ён ёй сказаў. І тое, што пачула, яна не пакінула толькі для сябе: «*Тады жанчына пакінула свой збан і адышла ў горад, і казала людзям: «Ідзіце, паглядзіце на чалавека, які сказаў мне ўсё, што я зрабіла. Ці не Хрыстус Ён?»*» (Ян 4, 28-29). Хрыстос застаўся ў самарытанскім мястэчку яшчэ на два дні і «*яшчэ больш людзей паверыла дзякуючы Ягонаму слову*» (Ян 4, 41).

Калі дзелімся, будзем памятаць пра дзве ўмовы. Мы дзелімся тым, што пачулі ў сваім сэрцы. Не павучаем, не тлумачым. Гэта роля ксяндза – духоўнага дарадчыка. Другая ўмова адносіцца да часу нашай прамовы. Прамова не павінна быць доўгай. Мы павінны памятаць аб прысутнасці іншых удзельнікаў сустрэчы.

Слова Божае

Гімн Любові (1 Кар 13, 1-8)

Калі я гавару мовамі людзей і анёлаў, а любові не маю, я – як медзь звонкая або гулкія цымбалы. Калі маю дар прароцтва і спазнаў усе таямніцы, і маю ўсякія веды і паўнату веры, каб перастаўляць горы, а любові не маю, то я – нішто. Калі раздам усю маёмасць сваю і аддам цела сваё на спаленне, а любові не маю, няма мне з гэтага ніякай карысці. Любоў доўгацярплівая, любоў ласкавая, не зайздросціць, любоў не пыхлівая, не ганарыцца, не бессаромная, не шукае свайго, не гневаецца, не памятае зла, не радуецца несправядлівасці, але радуецца разам з праўдай. Усё зносіць, усяму верыць, на ўсё спадзяецца, усё церпіць. Любоў ніколі не мінае. Не так як прароцтвы, якія спыняцца, ці мовы, якія змоўкнуць, ці веды, якія скончацца.

Спантанная малітва

Гэта малітва, у якой мы называем свае просьбы. Звычайна малітва пачынаецца з падзякі. Мы за многае мусім дзякаваць Богу! Пасля мы можам праслаўляць Бога, гэта можа быць складана, асабліва на пачатку. Звычайна ў канцы мы скіроўваем свае просьбы да Бога. Не выказвайце прэтэнзій, калі ў пэўны момант адказная пара будзе вымушана перарваць малітву. Адказная пара павінна сачыць, каб сустрэча не зацягнулася больш, чым на тры гадзіны.

ІІІ ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Духоўнае жыццё. Паглыбленне веры і любові

Дзяленне рэалізацыяй канкрэтных пунктаў высылку

Мы ўжо зрабілі першы крок, каб падзяліцца духоўным жыццём, калі пачалі дзяліцца Словам Божым. Дзялячыся тым, што мы пачулі ў Слове Божым, мы дазволілі іншым спазнаць нашы асабістыя адносіны з Богам. Момант, калі мы дзелімся духоўным жыццём – гэта істотная частка кожнай сустрэчы суполкі. Гэта час, калі сужэнствы дзяляцца сваім духоўным шляхам у атмасферы малітвы, братэрскага слухання, суперажывання, якое, аднак, не выключае патрэбы ставіць патрабаванні адно аднаму. Атмасфера заахвочвання і узаемадапамогі спрыяе дзяленню духоўным жыццём.

• *Тэкст да абмену думкамі*

Сужэнскае жыццё – гэта вельмі важная справа. Распачынаць і развіваць яе трэба з перакананнем, што сапраўдную любоў належыць ствараць пастаянна. Гэта праўда, якую мы павінны нястомна сабе прыпамінаць. Як узнікае сужэнская супольнасць? Кожны з нас мае сваю асабістую гісторыю, якая пачалася ў дзяцінстве. Незалежна ад сужэнскага стажу прыглядзіцеся да вашага сужэнства. Зрабіце гэта дома.

Адкажыце на прыведзеныя ніжэй пытанні ў вашых сужэнствах. Пытанні на сустрэчу будуць у канцы гэтага тэксту.

Каханне

Вы вырашылі разам крочыць па жыцці, бо вас злучыла каханне. Сёння, калі вы ўжо маеце за сабой некалькі год сужэнства, вы разумееце, што вашы ўяўленні аб каханні былі спрошчаныя, калі не сказаць наіўныя. Адкажыце сабе на некалькі пытанняў. Прапанаваных пытанняў шмат. Вы не павінныя адказваць на ўсе пытанні. Можце выбраць тыя, якія здаюцца вам найважнейшымі.

- Што значыць кахаць?
- Што захапіла нас адзін у адным? Чаму гэта жанчына і гэты мужчына стаў для мяне найважнейшым у жыцці? З чаго ўсё пачалося?

- Што новае, цудоўнае вы ўбачылі ў вашым сужэнцы за час, які прайшоў пасля заключэння шлюбу? Ці стараецеся вы быць адкрытымі адзін для аднаго? Ці паглыбляеце вы ўзаемнае пазнанне адзін аднаго? Ці цікавіць вас, што думае і адчувае ваш сужонак?
- Ці дзелімся мы нашымі перажываннямі, жаданнямі?
- Ці размаўляем мы аб важных і менш важных справах, якія датычаць нашага сужэнства, дзяцей, сям'і?

Адрозненні

Наша сужэнства не павінна знішчаць нашыя асабовасці. Як раз наадварот. Дзякуючы нашаму сужэнству мы павінны развівацца ўсебакова. Гэта важны крытэрыі аўтэнтчнасці і сілы саюза. Паспрабуйце падумаць над гэтай тэмай, адказаўшы на некалькі пытанняў:

- Ці бачым мы адрозненні ва ўспрыманні рэчаіснасці і спосабах дзеяння мужчыны і жанчыны, якія вынікаюць з адрозненняў пола і нашай гісторыі?
- Ці клапацішся ты аб развіцці свайго сужэнца? Якім чынам падтрымліваеш яго ў прыняцці прафесійных выклікаў, прыняцці адказнасці, у культурным развіцці, у адпачынку і забавах?
- Што ты робіш, каб развіваць і ўзбагачаць сваю асобу так, каб ты мог ўзбагачаць свайго сужэнца?

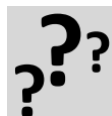
Развіццё нашага кахання ў розных сферах

Сужэнская любоў закранае ўсе сферы жыцця. Ці ваша каханне сапраўды шматграннае? Падумайце над гэтай тэмай, карыстаючыся наступнымі пытаннямі:

- Ці наша інтымнае сужыццё, якое з'яўляецца найбольш глыбокім выражэннем любові, будзе нашы ўзаемныя стасункі? Ці дасягнулі мы гармоніі ў сэксуальных стасунках ці мы хаця б імкнемся іх дасягнуць? Ці гэта сфера жыцця з'яўляецца прадметам для нашых размоваў?
- Ці ўмеем мы выражаць свае пачуцці: словамі, поглядамі і чулымі дотыкамі? Ці дзелімся мы радасцямі і смуткамі? Ці падтрымліваем мы адзін аднаго ў цяжкасцях?
- Ці ўзбагачаемся мы ўзаемна нашым інтэлектуальным развіццём? Ці ўмеем мы слухаць сужэнца?
- Ці цікавімся мы справамі сужэнца: працай дома, прафесійнай дзейнасцю, палітычнай, рэлігійнай? Ці падобныя ў нас думкі?

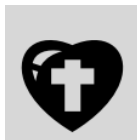
Магчыма вам будзе цяжка адказаць на ўсе пытанні. Аднак варта вяртацца да іх, каб прыглядацца да вашага кахання.

- *Абмен думкамі на сустрэчы*

- ◆ Ці перажылі мы значныя здарэнні, якія ўзмацнілі наша сужэнства?
- ◆ Аб чым мы зараз клапацімся, каб узмацняць наша каханне?
- ◆ Што ў штодзённым жыцці найбольш ускладняе нашыя адносіны?

- *Харызмат Руху і педагогіка*

МАЛІТВА МАГНІФІКАТ

Суполка з'яўляецца малым Касцёлам, які моліцца. Рух Equipes Notre-Dame выбраў *Магніфікат* малітвай супольнасці. На заканчэнне сустрэчаў удзельнікі суполак моляцца словамі гэтага спеву.

Магніфікат

Велічае душа мая Пана, *
і ўзрадаваўся дух мой у Богу, маім Збаўцы.

Бо ўзглянуў Бог на пакору сваёй слугі, *
і цяпер благаслаўляць мяне будуць усе пакаленні.

Бо вялікае ўчыніў мне Усемагутны, *
а імя Яго святое.

І міласэрнасць Яго з пакалення ў пакаленне *
над тымі, хто Яго баіцца.

Паказаў моц сваёй правіцы, *
рассеяў тых, хто пыхлівыя сэрцам.

Скінуў магутных з трону *
і ўзвысіў пакорных.

Дабром галодных насыціў, *
а багатых ні з чым адправіў.

Прыняў свайго слугу Ізраэля, *
памятаючы пра сваю міласэрнасць,

як абяцаў бацькам нашым, *
Абрагаму і яго патомству навекі.

Хвала Айцу і Сыну, *
і Духу Святому.

Як была спрадвеку, цяпер і заўсёды, *
і на векі вечныя. Амэн.

Магніфікат з'яўляецца таксама **сужэнскай малітвай** для параў, якія належаць да Руху Equipes Notre-Dame. *Магніфікат* належыць адмаўляць штовечар, супольна

мужам і жонкай, калі гэта магчыма. У гэтай малітве мы выказваем удзячнасць Богу за вялікія рэчы, якія Ён робіць у нашым жыцці.

Гэта малітва лучыць нас з міжнароднай супольнасцю сужэнстваў, якія прымаюць удзел у Руху *Equipés Notre-Dame*, а таксама з супольнасцю Паўсюднага Касцёла.

• Гэтаму спеву Марыі 15 лютага 2006 года на генеральнай аўдыенцыі прысвяціў катэхезу папа Бенедыкт XVI.

1. Мы дайшлі да краю доўгай дарогі, якую распачаў пяць год таму, вясной 2001 года, мой дарагі папярэднік, незабыўны папа Ян Павел II. Вялікі Папа хацеў у сваіх катэхезах па чарзе агаварыць усе псалмы і спевы, з якіх складаецца літургія Ютрані і Нешпараў. Дайшоўшы да мэты гэтай «пілігрымкі сярод тэкстаў», якая прыпамінае вандроўку сярод квітнеючых садоў праслаўлення, просьбаў, малітвы і сузірання, мы засяроджваем сваю ўвагу на спеве *Магніфікат* (Лк 1, 46-55), які кожны раз дасканалы завяршае Нешпары.

Гэта спеў, які дакладна адлюстроўвае духоўнасць біблейных «анавім», гэта значыць верных, якія лічацца «убогімі» не толькі з пункту гледжання адмаўлення ад ўсякага ідалапаклонства і ўлады, але таксама з пункту гледжання глыбокай пакоры сэрца, свабоднага ад спакусаў пыхі і адкрытага на дзеянне збаўляючай Божай ласкі. Увесь спеў *Магніфікат*, які мы зараз праслухалі ў выкананні Хора Сікстынскай Капэлы, пазначаны гэтай «пакорай», па-грэцку «*tapeinosis*», якая паказвае на канкрэтную сітуацыю пакоры і ўбоства.

2. Першая частка біблейнага спеву (пар. Лк 1,46-50) з'яўляецца як бы голасам саліста да неба, каб дасягнуць Бога. Мы чуем голас Найсвяцейшай Панны Марыі, якая такім чынам выказваецца аб сваім Збаўцы – Тым, Хто здзейсніў вялікія рэчы ў яе душы і целе. Заўважым таксама, што ў спеве ўвесь час прамаўляецца ад першай асобы: «душа мая (...) дух мой (...) маім Збаўцы (...) благаслаўляць мяне будуць (...) вялікае ўчыніў мне». Таму сутнасцю гэтай малітвы з'яўляецца праслаўленне Божай ласкі, якая дзейнічала ў сэрцы і ў жыцці Марыі, робячы яе Маці Бога.

Унутраную структуру яе малітоўнага спеву складаюць: праслаўленне, падзяка і поўная ўдзячнасці радасць. Аднак гэта асабістае сведчанне яна не перажывае ў самоце і толькі ўнутрана, індывідуальным чынам, бо Панна Марыя ведае, што мусіць споўніць місію для чалавецтва, а яе жыццё ўпісана ў дзеі збаўлення. Таму яна можа сказаць: «І міласэрнасць Яго з пакалення ў пакаленне над тымі, хто Яго баіцца» (Лк 1,50). У гэтым праслаўленні Госпада Маці Божая дае голас усім адкупленым стварэнням, якія ў яе «так» (*fiat*), а тым самым у Асобе народжанага з Панны Езуса, знаходзяць Божую міласэрнасць.

3. У гэтым месцы пачынаецца другая, паэтычная і духоўная, частка *Магніфікат* (Лк 1, 51-55). Яна мае больш харавы характар – быццам да голасу Марыі далучыўся голас усёй супольнасці верных, якія праслаўляюць дзівосныя Божыя планы. У арыгінальнай грэцкай версіі Евангелля паводле Лукі тут змешчана сем дзеясловаў у аорысце, якія паказваюць на такую ж колькасць дзеянняў, якія Бог нястомна творыць у дзях: «паказаў моц (...) рассяў тых, хто пыхлівыя сэрцам (...) скінуў магутных (...) ўзвысіў пакорных (...) дабром галодных насыціў (...) багатых ні з чым адправіў (...) прыняў свайго слугу Ізраэля».

У гэтых сямі Божых дзеяннях бачны «стыль», які Пан прымае ў сваіх паводзінах - Ён стаіць на баку апошніх. Яго задума часта можа быць прыкрытая людскімі

гісторыямі жыцця, дзе бачны трыумф «пыхлівых сэрцам, магутных і багатых». Аднак у рэшце рэшт Яго таямнічая моц аб'яўляецца, каб паказаць, каго сапраўды Бог любіць: «тых, хто Яго баіцца», верных Яго слову. «Пакорных, галодных, свайго слугу Ізраэля» - гэта значыць супольнасць Божага Народу, якую складаюць «убогія», людзі з простым і чыстым сэрцам, так як Марыя. Гэта «малы статак», якога Бог заахвочвае, каб ён не баяўся, бо спадабалася Айцу даць яму Сваё валадарства (пр. Лк. 12, 32). І так спеў запрашае нас, каб мы далучыліся да гэтага малога статку і сапраўды належалі да Божага Народу, які адзначаецца чысцінёй і прастатой сэрца і любіць Бога.

4. Таму прыемем заахвочванне, якое ў сваім каментарыі да тэксту *Магніфікат* скіроўвае да нас св. Амбразій. Вось што гаворыць вялікі доктар Касцёла: «няхай у кожным будзе душа Марыі, каб праслаўляць Бога; няхай у кожным будзе дух Марыі, каб радавацца ў Богу. Калі па целу ёсць толькі адна Маці Хрыста, то па веры ўсе душы нараджаюць Хрыста; кожная, бо прымае у сябе Слова Божае. (...)». Душа Марыі праслаўляе Бога, а яе дух радуецца ў Богу, бо і душой, і духам яна належыць Айцу і Сыну, з пабожным пачуццём яна праслаўляе адзінага Бога, ад Якога усё паходзіць, а таксама адзінага Пана, дзякуючы Якому існуюць усе рэчы».

(*Esposizione del Vangelo secondo Luca, 2, 26-27: SAEMO, XI, Медыялан-Рым 1978, ст. 169*)

У гэтым цудоўным каментарыі святога Амбразія да *Магніфікат* мяне заўсёды асаблівым чынам ўраджаюць дзівосныя словы: «Калі па целу ёсць толькі адна Маці Хрыста, то па веры ўсе душы нараджаюць Хрыста; кожная, бо прымае у сябе Слова Божае». Такім чынам святы доктар, інтэрпрэтуючы словы Маці Божай, заахвочвае нас старацца, каб Бог знайшоў дом у нашай душы і ў нашым жыцці. Мы павінны мець Яго не толькі ў сэрцы, але таксама несці свету. Дзякуючы гэтаму мы зможам нараджаць Хрыста для нашых часоў. Мы павінны прасіць Бога, каб Ён дапамог нам праслаўляць Яго, наследуючы постаць і дух Марыі і несці нанова Хрыста нашаму свету.

- ♦ На заканчэнне супольна чытаем малітву аб беатыфікацыі кс. А. Кафарэля, *МАГНІФІКАТ* і святар – духоўны дарадчык, благаслаўляе ўдзельнікаў.

3. Заданні на час паміж сустрэчамі

- **Памятайце аб штодзённым супольным чытанні малітвы *МАГНІФІКАТ*.**
- Прачытайце матэрыялы трэцяй сустрэчы, паразмаўляйце на прапанаваную тэму.
- Пастарайцеся адказаць на пастаўленыя пытанні ў трэцяй сустрэчы.
- Прыміце высілки, каб прачытаны тэкст уплываў на ваша штодзённае жыццё, каб фармаваў ваша сужэнства.
- Дашліце сваю інтэнцыю, аб малітве ў якой вы папросіце іншых на сустрэчы.